

POSTANOWIENIE

24 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Krzysztof Grzesiowski

na posiedzeniu niejawnym 24 czerwca 2026 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa A. w L.
przeciwko E. w L. oraz D. spółce
z ograniczoną odpowiedzialnością we W.
o ustalenie,
na skutek skargi kasacyjnej A. w L.
od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z 30 października 2024 r., I AGa 474/23,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego,
pozostawiając ich wyliczenie referendarzowi sądowemu.**

UZASADNIENIE

1. Wyrokiem z 3 października 2023 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił powództwo A. w L. przeciwko E. w L. i D. sp. z o.o. we W. ustalenie, że stronie powodowej przysługuje prawo do 400 udziałów w kapitale zakładowym D. Sp. z o.o. o i orzekł o kosztach procesu.

2. Na skutek apelacji strony powodowej Sąd Apelacyjny we Wrocławiu wyrokiem z 30 października 2024 r. oddalił apelację i rozstrzygnął o kosztach postępowania apelacyjnego.

3. Od wyroku Sądu Apelacyjnego skargę kasacyjną wywiódł powód. Skarżący wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, powołując się na przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

4. Pozwani wnieśli o oddalenie skargi kasacyjnej oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

5. Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W judykaturze już wielokrotnie wypowiedziano się na temat charakterystyki skargi kasacyjnej (zob. postanowienie SN z 13 czerwca 2018 r., II CSK 71/18). Wskazano tam m.in., że skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c.; nie służy zaś merytorycznej ocenie skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest wówczas usprawiedliwione.

6. Szczegółowa analiza sprawy prowadzi do wniosku, że skarga kasacyjna powoda nie zawiera argumentów wystarczających dla uznania, że w sprawie spełniona została przesłanka z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., uzasadniająca przyjęcie skargi do rozpoznania.

7. Zagadnienia przedstawione w skardze kasacyjnej nie zostały sformułowane w sposób prawidłowy. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego istotne zagadnienie prawne (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) powinno zostać sformułowane w sposób spełniający wymagania stawiane zagadnieniu prawnemu przedstawianemu Sądowi Najwyższemu przez sąd drugiej instancji w razie powstania poważnych wątpliwości, w formie pytania sformułowanego w taki sposób, by możliwe było rozstrzygnięcie stawianych przez skarżącego wątpliwości (art. 390 § 1 k.p.c. – zob. postanowienia SN z 23 stycznia 2014 r., I UK 361/13 oraz z 14 września 2012 r., I UK 218/12; z 17 grudnia 2025 r., III USK 205/24). Ponadto istotne zagadnienie prawne winno stanowić problem prawny nowy, nierozwiązany dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa. Tymczasem sformułowane przez skarżącego zagadnienie nie ma przymiotu nowości. Kwestie poruszane przez skarżącego dotyczące podanego zagadnienia prawnego były bowiem już rozważane w orzecznictwie, co zresztą wyraźnie wskazał też Sąd Apelacyjny w zaskarżonym wyroku.

8. W szczególności Sąd *meriti* podkreślił, że w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 1 marca 2007 r. (III CZP 94/06) przyjęto taką interpretację art. 252 § 1 k.s.h., zgodnie z którą została generalnie wyłączona dopuszczalność stosowania art. 189 k.p.c. w odniesieniu do powództw o stwierdzenie nieważności uchwały wspólników. Wykładnia odmienna, sprowadziłaby do absurdu konstrukcję zaskarżania uchwał wspólników, ponieważ osoby wymienione w art. 250 k.s.h, najbardziej dotknięte skutkami uchwał, mogłyby je skarżyć tylko w ciągu sześciu miesięcy od ich podjęcia, natomiast inne podmioty niewymienione w tym przepisie mogłyby to uczynić w każdym czasie. Mając powyższe na względzie, Sąd Apelacyjny trafnie uznał, że strona powodowa w niniejszej sprawie o ustalenie praw udziałowych nie mogła skutecznie powoływać się na zarzut nieważności uchwały z 5 listopada 2019 r. Jednocześnie Sąd Apelacyjny trafnie przyjął, że brak jest podstaw do uznania uchwały za

nieistniejącą, skoro powódka podejmując uchwałę jako jedyny wspólnik spółki nie może skutecznie powoływać się na fakt, iż na zgromadzeniu nie był reprezentowany cały kapitał zakładowy lub którykolwiek wspólnik zgłosił sprzeciw wobec odbycia zgromadzenia, wniesienia spraw do porządku obrad lub powzięcia uchwały, gdyż jako jedyny wspólnik posiadała pełną zdolność zgromadzeniową, a wola podjęcia uchwały pozostaje niewątpliwa.

9. Według Sądu Najwyższego, nie ma przy tym innych przyczyn uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, w szczególności nieważności postępowania (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.).

10. Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

11. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 108 § 1 i art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

Krzysztof Grzesiowski

(Ł.W.)

[a.ł]